

ERICH FRIED VERSEI

REMÉNY

Hogy újra
van remény
legkönnyebben
egy olyannak

hihetjük
akiról tudjuk
hogy ő
is remény nélkül

dolgozik
tovább
de még ekkor is
fennáll a veszély

hogy nincs
remény
hanem
csak fáradtabbá válik

MEGHATÁROZÁS

Egy kutya
amelyik haldoklik
és tudja
hogy meghal
mint egy kutya

és mondani tudja
 hogy tudja
 hogy meghal
 mint egy kutya
 az egy ember

TAPINTATOSSÁG

Az
 akasztott
 házában
 nem
 szabad
 beszélni
 a
 kötélről
 mert
 most
 nyugállományban
 hóhéra
 él
 ott

A TENGERNÉL

Arthur Rimbaud „Marine”-jához

Ütik őt
 ütik őt gyorsan és hangosan
 Az állatok és az emberek ütlegelői
 ütik a habot

a habot hogy vele
 a hullámok habját lecsillapítsák
 a tajtékot amely könnyedén
 felszökkent a holdba
 az asztronauták
 első álmai előtt rég

A koci ezüsből és rézből
a hajóorr vasból és ezüsből
a szuperszonikus repülőgép
matematikai képletekből
és csillogóra fényesített profitból
mind-mind segítenek őt ütlegelni

Segítenek a habot ütlegelni
de a hab véres
mérgező szappanbuborékokat
hosszú tincsekbe fésül
minden próbálkozás szennyvizéből
tisztára mos bennünket

Hideg vér
vörös hó pelyhei
az apály végtelen barázdáin
az erdő pillérein
Én is megsebeztem már magam
a fényösvény élén

Van még remény
hogy én is ne
tajtékozzam
hanem még egyszer
a tűz habját nézzem
a vízesés habját?

Valóban van még remény
hogy a világ tovább tartson
mint ezek a sebek
melyeket az emberek ejtenek?

ÉLNI VAGY ÉLNI!

Valahol
él még
amíg meg nem hal
és mélyen be- és kilélegez

és szeret és játszik és színeket lát
és dolgozik és pihen
és szomorú és vidám és öregszik
Valahol
él még
amíg meg nem hal

De itt
bennem
oly sok
a gyűlölet a halál ellen
nagyanyám és apám
a tegnap
gyilkosai kezétől elszenvedett
halála ellen
akik még nem halottak
és a magam
és a gyermekeim
a holnap
gyilkosai kezétől elszenvedett
halála ellen
akik ma már élnek
hogy én csak ez ellen a halál ellen
küzdök
és csak ezt a halált
érezem gondolom
és hogy én már nem is élek úgy
mint valahol még az
a valami él
míg meg nem hal

KÖRBEN JÁRÁS

Megyek a halottakhoz
segítségért
A halottak
nem segítenek

Megyek az élőkhez
segítségért
Az élők
a halottakhoz küldenek

Az élők jól gondolják
Az élők remélnék
a halottaktól
a reményüktől és gondolataiktól

Az élők remélik
hogy a halottak
gondolatai
élnek

Az élők azt gondolják
hogy a halottak
reménye
reményt nyújt

BATA János fordításai

Erich Fried 1921. május 6-án született Bécsben. Ausztria fasiszta megszállása után szüleit letartóztatták. Apját a vizsgálati fogságban egy Gestapoisztviselő oly kegyetlenül bántalmazta, hogy szabadulása napján egy bécsi kórházban belehalt sérüléseibe. Friednek barátai és rokonai segítségével 1938-ban sikerült Londonba menekülnie, anyját azonban fogságban tartották. Londonban többek között segéd munkásként, vegyészként és könyvtárosként dolgozott. Az általa alapított, menekülteket segítő csoportnak sikerül a második világháború kitöréséig több mint hetven személyt Angliába menekítenie. A háború befejezése után tudta meg, hogy szinte egész rokonságát kiirtották a fasiszták. 1952-től 1968-ig a BBC német osztályának politikai kommentátora, azóta írásából él.

Eddig közel harminc verseskötete jelent meg. Jelentősek Shakespeare-fordításai, valamint Dylan Thomas költészetének német nyelvre való átültetése.

Erich Fried ma Londonban él. Itt közölt versei a *Fall ins Wort* című, 1985-ben megjelent kötetéből valók.